

Гетьман Галина Миколаївна,
кандидат юридичних наук,
науковий співробітник Науково-дослідного
інституту вивчення проблем злочинності
імені академіка В. В. Сташиса,
Національна академія правових наук України,
Україна, м. Харків
e-mail: galinangetman@gmail.com
ORCID 0000-0003-0872-3660

doi: 10.21564/2414–990x.136.93867

УДК 343.98

ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ СУТНОСТІ ПСИХОЛОГІЧНОГО ПРОФІЛЮ ОСОБИ НЕВІДОМОГО ЗЛОЧИНЦЯ У СЛІДЧІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Висвітлюються сутність та значення використання психологічного профілю особи невідомого злочинця в слідчій діяльності. Поява нових видів кримінальних правопорушень сприяє науковому пошуку нових напрямів під час розслідування кримінальних проваджень. Використання слідчим даного методу при встановленні особи невідомого злочинця сприяє не лише визначенню його психологічних особливостей, мотивів учинення певних дій, а й особливостей біологічного та анатомічного характеру.

Ключові слова: психологічний профіль; психологічний портрет; особа невідомого злочинця; психологічні властивості особи; поведінкові властивості особи; ідеальна модель.

Гетьман Г. Н., кандидат юридических наук, научный сотрудник Научно-исследовательского института изучения проблем преступности имени академика В. В. Сташиса, Национальная академия правовых наук Украины, Украина, г. Харьков.

e-mail: galinangetman@gmail.com ; ORCID 0000-0003-0872-3660

Проблемы определения сущности психологического профиля личности неизвестного преступника в следственной деятельности

Определяется сущность и значение использования психологического профиля личности неизвестного преступника в следственной деятельности. Появление новых видов преступлений влияет на научный поиск инновационных направлений в ходе расследования. Использование следователем данного метода при установлении личности неизвестного преступника способствует не только определению его психологических особенностей, мотивов совершения определенных действий, но и особенностей биологического и анатомического характера.

Ключевые слова: психологический профиль; психологический портрет; лицо неизвестного преступника; психологические свойства личности; поведенческие свойства личности; идеальная модель.

Постановка проблеми. Формування інноваційних засад криміналістичного забезпечення слідчої діяльності в Україні обумовлює необхідність розробки,

удосконалення й використання дієвих засобів і методів під час розслідування та попередження кримінальних правопорушень. Одним із методів, який використовується для розслідування кримінальних правопорушень, особливо для встановлення особи невідомого злочинця, є моделювання. Однак його застосуванню у практичній діяльності слідчого мають передувати дослідження теоретичних засад та підготовка практичних рекомендацій.

Метод моделювання являє собою процес побудови і вивчення об'єктів, явищ, дій чи подій з метою встановлення причин їх виникнення й існування, зв'язків між ними, а також дає відповідному суб'єкту можливість обрання та реалізації допустимих прийомів побудови певних моделей під час дослідження кримінального правопорушення, коли пряме дослідження фактів неможливе.

Так, сучасним напрямом моделювання особи невідомого злочинця є використання психологічних знань (під час проведення позаекспертних психологічних досліджень) для побудови ідеальної (розумової) моделі такої особи. Моделювання особи невідомого злочинця при проведенні позаекспертних психологічних досліджень являє собою побудову ідеальної моделі спеціалістом-психологом, яка розкриває психологічні властивості, якості та процеси, пояснює сутність поведінки конкретної особи, розкриває такі характеристики, що відображають ставлення особи невідомого злочинця до виконуваних ним дій (бездіяльності), до оточення і самого себе під час, а також до вчинення злочину та після його вчинення.

Стан дослідження. Проблема соціально-психологічної характеристики особи злочинця, зокрема невідомого, у криміналістичній та психологічній літературі приділялася певна увага. Так, серед окремих дослідників можна назвати І. М. Лузгіна [4], В. О. Образцова та С. М. Богомолу [5], І. С. Сафуанова [9], Ю. В. Чуфаровського [10] та ін.

Разом з тим слід зазначити, що у криміналістиці та юридичній психології немає однастайності у питанні використання психологічних знань під час розслідування кримінальних правопорушень. Саме тому **метою статті** є розгляд окремих теоретичних проблем використання методу моделювання під час встановлення особи невідомого злочинця в слідчій діяльності.

Виклад основного матеріалу. Залежно від виду вчиненого злочину, наявності слідів, які можуть вказувати на психічний стан особи злочинця (зокрема, на психічні вади злочинця або психічні відхилення від норми), неможливість встановити особу невідомого злочинця за виявленими на місці злочину та (або) на місці події речовими доказами виникає необхідність використання окремих методів, що сприяють встановленню особи невідомого злочинця. Зокрема, одним із таких методів може бути метод моделювання, за допомогою якого створюється психологічний профіль особи невідомого злочинця.

Слід зауважити, що специфіка психологічного профілю особи невідомого злочинця полягає у тому, що він надає можливість слідчому перевірити, спростувати версії, які виникли в ході розслідування кримінального провадження або побудувати нові версії щодо особи невідомого злочинця, звузати коло підозрюваних осіб, зокрема, зосередити увагу на певних психологічних, соці-

альних чи демографічних особливостях особи невідомого злочинця. Однією з важливих переваг профілювання є те, що інформація, яку надає профіль, допомагає слідчому перевіряти побудовані раніше слідчі версії. На підставі чого виникає можливість спростування раніше висунутих та побудови нових версій щодо особи невідомого злочинця, зокрема, стосовно події злочину в цілому, визначення системи тактичних прийомів (тактичних комбінацій) і тактичних операцій з метою встановлення особи невідомого злочинця.

У теорії криміналістики існують різні підходи до визначення сутності та значення психологічного профілю. Так, О. І. Анфіногенов у своїх роботах використовує одночасно такі терміни, як «психологічний портрет невстановленого злочинця» та «психологічний портрет злочинця», розуміючи їх як метод, так і результат пізнання кримінальної події, орієнтований на виявлення комплексу відомостей про індивідуальні ознаки і особливості суб'єкта злочину, що виявляються в сукупності обставин і слідах злочинної діяльності, де особа описується у термінах його стійкого психологічного й громадянського стану [1].

Послідовники вченого теж вживають термін «психологічний портрет злочинця» і визначають його як відображення психологічних ознак і сукупність інформації, що характеризує і інші ознаки, наприклад, статеві-вікові, соціально-демографічні [9]. На наш погляд, таке визначення не розкриває цілей побудови психологічного портрета злочинця, оскільки зосередження уваги лише на статеві-вікових та соціально-демографічних ознак не сприяє виокремленню змістовної інформації щодо особи злочинця.

Інші вчені називають метод складення психологічного портрета пошуково-реконструктивним [9] або рекомендують у межах психологічного аналізу застосовувати поетапну реконструкцію події за слідами й обставинами [1]. Зазначимо, що процес реконструкції під час досудового розслідування уявляється у вигляді руху в часі від події злочину до повної реконструкції цієї події й особи суб'єкта, що її вчинила, через пізнання (пошук), аналіз і синтез інформації, яка збирається у ході реконструкції. Усі відомості, які отримує слідчий, можна розділити на дві категорії: 1) матеріальні сліди – об'єктивна інформація про подію злочину та особу злочинця, яка може бути досліджена й ідентифікована природничо-науковими методами (за слідами рук, ніг, крові, слини й т. п.); 2) «ідеальні сліди» – інформація про подію злочину і особу злочинця, яку люди знають і можуть відтворити під час допиту [2, с. 423, 425].

На нашу думку, використання реконструкції під час побудови психологічного профілю видається дещо сумнівним. Оскільки під реконструкцією розуміють відновлення початкового стану обстановки чи окремого об'єкта, його окремих ознак з метою вирішення спеціальних завдань розслідування [4, с. 129], проте відновлення початкового стану обстановки чи окремого об'єкта з метою виявлення психологічних особливостей особи невідомого злочинця, необхідних для складення психологічного профілю, уявляється неможливим, бо психологічні особливості окремої особи необхідно спостерігати безпосередньо після вчинення злочину, за наявності безпосередніх слідів, залишених саме

злочинцем. В іншому випадку реконструкція відтворить лише суб'єктивне ставлення окремих осіб, наприклад, слідчого. Якщо розглядати убивство, поєднане з насильством, то за допомогою реконструкції можна перевірити можливість вчинення певних дій, можливість сприйняття та відтворення інформації тощо. Виявлення психологічних властивостей особи невідомого злочинця є можливим лише в умовах безпосереднього спостереження слідчим події злочину й у майбутньому відображенні їх у моделі особи невідомого злочинця, побудованої при складенні психологічного профілю.

Інше визначення психологічного портрету пропонують Л. П. Іжніна та Д. Т. Рязанов, які пишуть, що психологічний портрет особи невідомого злочинця – це сукупність відомостей про невідомого злочинця, що має пошукове значення. Вона включає в себе: вік, зовнішні дані, соціальний стан, професійну належність, стан здоров'я, звички, інформацію про будь-які факти біографії злочинця тощо [3, с. 234]. Синонімами методу психологічного профілю автори називають психологічний, психіатричний, психолого-криміналістичний, пошуковий, проспективний методи, розшуковий портрет невідомого злочинця, модель невідомого злочинця [3, с. 234].

Як один із різновидів криміналістичних розумових (ідеальних) моделей «профіль» («портрет») розшукуваного злочинця являє собою систему відомостей про психологічні й інші ознаки даної особи, істотні з точки зору її виявлення та ідентифікації. В. О. Образцов і С. М. Богомоллова зазначають, що оскільки до цієї системи входять ознаки не лише психологічної природи, а й правові, соціально демографічні та інші, уявляється більш точним визначати розглядуваний об'єкт як пошуковий «портрет» або як психолого-криміналістичну характеристику злочинця [5]. Автори дотримуються думки, що психологічний портрет відбиває внутрішні, психологічні, а також поведінкові ознаки людини. Його основна функція – бути засобом пошуку, виявлення злочинця, особа якого не встановлена. Психологічний портрет формується не на основі достовірних знань про відображені у ньому ознаки, а на базі знань ймовірного характеру.

На наше переконання, в теорії криміналістики необхідно розрізнити поняття «психологічний профіль» та «психологічний портрет». Підставами для цього є такі міркування. Слово «профіль» походить від італійської «profilo» і означає (перекладається як) вид збоку; контур, обрис (окреслення); слово «портрет», запозичене з французької «portrait» (старофранцузька – «portraire»), означає відтворювати будь-що риса в рису [6]. Виходячи з наведеного, терміни «психологічний портрет особи», «психологічний портрет особи злочинця», «психологічний портрет злочинця» (можливе застосування терміна «психологічний портрет» до підозрюваного, обвинуваченого) будуть певною мірою синонімами і такими, що характеризуватимуть вже встановлену, відому особу. Тоді як «психологічний профіль» (або «психологічний профіль особи невідомого злочинця») можливо застосовувати до осіб, візуальний контакт з якими неможливий з таких причин: невідома особа вчинила злочин (злочини), не бажає бути відомою та ухиляється від органів слідства. Лише на підставі залишеної такою особою

слідової картини (матеріально фіксовані відображення), яка безумовно містить у собі інформацію про цю особу, без прямої контактної взаємодії з особою, опосередковано, у ході огляду місця події, огляді трупа (сліди, залишені на жертві), дослідження способу вчинення (та/або приховання злочину), виявлення слідів на місці події, що були залишені злочинцем, можливо, так би мовити, відтворити «контур», «обрис» особи невідомого злочинця. У деяких окремих випадках джерелом інформації для побудови психологічного профілю особи невідомого злочинця можуть слугувати ідеальні сліди, які слідчий може отримати від потерпілої особи, свідка чи очевидця. Синтез цих джерел є основою побудови моделі особи невідомого злочинця при створенні психологічного профілю.

Основу пошукового портрета (саме портрета, а не профілю) мають становити матеріальні сліди, на підставі яких особу може бути ідентифіковано (наприклад, відбитки пальців рук, сліди слини, крові, інші сліди) та/або «ідеальні сліди» – «відбитки» реальної дійсності у пам'яті людини, які виявляються зовні у вигляді повідомлень обвинуваченого, свідка, потерпілого [8, с. 290], що, у свою чергу, не сприяє виявленню взаємозалежних зв'язків із пошуковим «портретом», а тим більше із «психологічним профілем особи невідомого злочинця», який за своєю сутністю є індивідуальним та унікальним у кожному окремому випадку його побудови.

В інших працях використовується термін «психолого-криміналістичний портрет» або «психолого-криміналістична характеристика» невстановленого злочинця, який визначається як специфічний продукт аналітичної діяльності працівників органів внутрішніх справ і залучених для роботи (під час розслідування за кримінальними провадженнями) спеціалістів. Він розробляється психолого-криміналістичними методами пізнання кримінальної події й орієнтований на виявлення індивідуальних ознак встановлюваної у кримінальному провадженні особи, придатних для вирішення завдань з розслідування злочину.

Під психолого-криміналістичним портретом розуміють результат психолого-криміналістичного дослідження матеріалів кримінальних проваджень за фактами нерозкритих серійних злочинів, що містить інформацію про пошукові ознаки злочинця, рекомендації для висунення слідчо-пошукових версій та основних напрямів із їхнього відпрацювання, а також прогностичну оцінку ймовірності здійснення чергового подібного злочинного діяння [7, с. 9]. Автори такого визначення вважають, що оскільки в цю систему включаються ознаки не тільки психологічного походження, але і криміналістичні, правові, соціально-демографічні та інші, видається більш точним визначати розглядуваний об'єкт як психолого-криміналістичну характеристику злочинця. Виходячи з цього, термін «психологічний портрет» позбувається наукової коректності, тому що слідчий не може вийти за межі своєї компетенції і застосувати психологічні методики, проводити психологічні дослідження, що цілком можуть укладатися у психологічну експертизу [7, с. 9]. Разом із тим автори визначили коло «профайлерів», зазначивши, що у складенні психолого-криміналістичного портрета повинні брати участь досвідчені працівники органів внутрішніх справ та експертних установ:

слідчі, працівники оперативних підрозділів, експерти-криміналісти, експерти-психологи, судові медики [7, с. 10]. Однак у більшості випадків слідчі, працівники оперативних підрозділів, експерти-криміналісти не мають того обсягу знань з психології, які необхідні для побудови саме психологічного профілю.

На нашу думку, доцільно вживати термін «психологічний профіль особи невідомого злочинця». У такому разі побудована модель невідомого злочинця відображатиме саме психологічні властивості особи, яка вчинила злочин, а вже потім похідними особливостями мають бути саме кримінальні, демографічні, соціальні та ін. Іншими словами, у центрі уваги психологічного профілю є саме психологія невідомого злочинця.

Аналіз зарубіжної літератури дозволяє дійти висновку, що, зокрема, американські вчені використовують термін «кримінальне профілювання» (або «кримінальний профіль злочинця»), визначаючи його як практику прогнозування особи злочинця, її поведінкових, демографічних характеристик, основою для визначення яких є докази, отримані на місці події [11, с. 1257; 12].

Деякі психологи взагалі не використовують термін «психологічний профіль», однак, розглядаючи проблеми юридичної діяльності, виокремлюють аспекти оцінки особистості, яка становить інтерес для правоохоронних органів, або у ході розслідування злочину, зокрема виокремлюють важливість психологічного аналізу злочинця, разом з тим указуючи на необхідність вивчення особистості конкретних злочинців із відповідним теоретичним обґрунтуванням отриманих даних [10, с. 112–115, 186–187] (що в теорії криміналістики йменується індуктивним психологічним профілем).

Висновки. Різноманітність запропонованих підходів до визначення поняття й сутності психологічного профілю підкреслюють складність розглядуваної категорії. У зв'язку з цим вважаємо за доцільне сформулювати певні висновки щодо психологічного профілю. По-перше, психологічний профіль особи невідомого злочинця – це модель особи невідомого злочинця інформаційного характеру, що сприяє виявленню й визначенню таких сукупних рис особи невідомого злочинця, що можуть вказувати на стать, вік, освіту, сімейний стан, рід занять, уподобань, релігійні переконання, національність, професійну діяльність, місце проживання (зокрема, територіальне мешкання злочинця відносно місця вчинення злочину), взаємозв'язок із жертвою. По-друге, психологічний профіль особи невідомого злочинця сприяє визначенню психологічного й емоційного стану особи невідомого злочинця під час вчинення злочину, тобто поза буденним життям злочинця, і дає можливість прогнозувати можливу поведінку такої особи в умовах реального існування в соціумі. По-третє, на підставі складеного психологічного профілю особи невідомого злочинця можливе прогнозування подальших дій невідомого злочинця, тобто як він буде діяти, через який проміжок часу після вчинення попереднього злочину, у який час доби, яке знаряддя злочину обере, де буде «полювати» на жертву, типаж, вік, стать жертви, територіальне місце вчинення злочину, спосіб пересування, спосіб маскуванню або знищення слідів злочину. По-четверте, створення психологічного профілю особи

невідомого злочинця надає в розпорядження слідчого (групи слідчих) інформацію орієнтуючого змісту. Поряд із тим інформація, яку містить профіль, дозволяє слідчому (групі слідчих) перевіряти висунуті раніше слідчі й оперативні версії, спростовувати та будувати нові версії щодо особи невідомого злочинця, зокрема стосовно події злочину в цілому, обирати найбільш оптимальні тактичні прийоми та їх системи (тактичні комбінації) і тактичні операції з метою встановлення особи невідомого злочинця.

Список літератури:

1. Анфиногенов А. И. Психологический портрет преступника, его разработка в процессе расследования преступления : автореф. дис. ... канд. психол. наук : 19.00.06 / Александр Иванович Анфиногенов. – Москва, 1997. – 28 с.
2. Васильев В. Л. Юридическая психология : учеб. для вузов / Владислав Леонидович Васильев. – Санкт-Петербург : Питер, 2009. – 608 с.
3. Ижнина Л. П. Значение криминалистических следов и психологического портрета неизвестного преступника в расследовании серийных сексуальных преступлений / Л. П. Ижнина, Д. Т. Рязанов // Вестник Нижегородского университета им. Н. И. Лобачевского. – 2009. – № 4. – С. 232–236.
4. Лузгин И. М. Расследование как процесс познания / Игорь Михайлович Лузгин. – Москва : Высш. шк. МВД СССР, 1969. – 179 с.
5. Образцов В. А. Криминалистическая психология / Виктор Александрович Образцов, Сафо Николаевна Богомоллова. – Москва : Юнити-Дана, 2002. – 448 с.
6. Профиль : материалы из Википедии – свободной энцикл. [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://ru.wiktionary.org/wiki/profile> ; Портрет : матер. из Википедии – свободной энцикл. [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://ru.wikipedia.org/wiki/>.
7. Шевцов С. О. Психолого-криміналістичний портрет невстановленого злочинця / С. О. Шевцов, А. І. Тимошенко, С. М. Лозова. – Харків : МВС ; Експертна служба України, 2011. – 84 с.
8. Салтевский М. В. Криминалистика. В современном изложении юристов / Михаил Васильевич Салтевский. – Харьков : ИМП «Рубикон», 1996. – 436 с.
9. Сафуанов Ф. С. Сравнительный анализ различных методов составления психологического портрета предполагаемого преступника [Электронный ресурс] / Ф. С. Сафуанов, Е. А. Назарова // Психология и право. – 2011. – № 3. – Режим доступа : <http://psyjournals.ru/psyandlaw/2011/n3/46577.shtml>.
10. Чуфаровский Ю. В. Юридическая психология : учеб. для юрид. вузов. / Юрий Валентинович Чуфаровский. – Москва : Юриспруденция, 2000. – 336 с.
11. Brent Snook, Richard M. Cullen, Craig Bennell, Paul J. Taylor, Paul Gendreau. The Criminal Profiling Illusion: What's Behind the Smoke and Mirrors? // *Criminal Justice and Behavior*. – 2008. – P. 1257–1276.
12. Scotia J. Hicks and Bruce D. Sales. Criminal profiling: developing an effective science and practice / Scotia J. Hicks and Bruce D. Sales. – Published by American Psychological Association, 2006. – 293 p.

References:

1. Anfinogenov, A.I. (1997). Psihologicheskij portret prestupnika, ego razrabotka v processe rassledovaniya prestuplenija [Psychological portrait of the criminal, his development in the process of investigating the crime]. *Extended abstract of candidate's thesis*. Moscow [in Russian].
2. Vasil'ev, V.L. (2009). Juridicheskaja psihologija [Legal psychology]. Sankt-Peterburg: Piter [in Russian].
3. Izhnina, L.P., Rjazapov, L.P. (2009). Znachenie kriminalisticheskikh sledov i psihologicheskogo portreta neizvestnogo prestupnika v rassledovanii serijnyh seksual'nyh prestuplenij [The significance of forensic tracks and the psychological portrait of an unknown criminal in the investigation of serial

sexual crimes]. *Vestnik Nizhegorodskogo universiteta im. N.I. Lobachevskogo – Vestnik of Lobachevsky University of Nizhni Novgorod*, 4, 232–236 [in Russian].

4. Luzgin, I.M. (1969) *Rassledovanie kak process poznaniya* [Investigation as a process of cognition]. Moscow: Vyssh. shk. MVD SSSR [in Russian].

5. Obratcov, V.A., Bogomolova, S.N. *Kriminalisticheskaja psihologija* [Criminalistics Psychology]. Moscow: Juniti-Dana [in Russian].

6. Profil'. Retrieved from: <http://ru.wiktionary.org/wiki/profile>. Portret. Retrieved from : <http://ru.wikipedia.org/wiki/> [in Russian].

7. Shevcov, S.O., Timoshenko, A.I., Lozova, S.M. (2011). *Psihologo-kriminalistichnij portret nevstanovlenogo zlochincja* [Psychological-kriminalimalny portrait of unknown criminal]. Kharkiv: MVS; Ekspertna sluzhba Ukraïni [in Ukraine].

8. Saltevskij, M.V. (1996). *Kriminalistika. V sovremennom izlozhenii juristov* [Forensic science. In the modern presentation of lawyers]. Kharkiv: IMP «Rubikon» [in Russian].

9. Safuanov, F.S., Nazarova, E.A. (2011). *Sravnitel'nyj analiz razlichnyh metodov sostavlenija psihologicheskogo portreta predpolagaemogo prestupnika* [Comparative analysis of different methods of compiling a psychological portrait of an alleged criminal]. *Psihologija i pravo – Psychology and Law*, Vol. 3. *psyjournals.ru*. Retrieved from: <http://psyjournals.ru/psyandlaw/2011/n3/46577.shtml> [in Russian].

10. Chufarovskij, Ju.V. (2000). *Juridicheskaja psihologija* [Legal Psychology]. Moscow: Jurisprudencija [in Russian].

11. Snook, B., Cullen, R.M., Bennell, C., Taylor, P.J., Gendreau, P. (2008). *The Criminal Profiling Illusion: What's Behind the Smoke and Mirrors?* / *Criminal Justice and Behavior* .

12. Hicks, S.J. & Sales, B.D. (2006). *Criminal profiling: developing an effective science and practice*. Published by American Psychological Association.

Getman G. M., PhD in Law, research worker of the Research institute of the Study of crime problems named by Academician V. V. Stashis of the National Academy of Legal sciences of Ukraine, Ukraine, Kharkiv.

e-mail: galinangetman@gmail.com ; ORCID 0000-0003-0872-3660

Problems of determination of principle of psychological profile of unknown criminal person in investigational activity

In the article principle of psychological profile of unknown criminal person in investigational activity is examined. Validity of this approach appears at importance of the use of modelling method as innovative direction of investigation. Thus, an author marks that to application of this method research of theoretical principles and preparation of practical recommendations must be preceded in practical activity of investigator.

The author marks that to the problems of social and psychological description of criminal person, in particular, unknown, in criminalistics and psychological literature certain attention was spared and determines separate scientists (I. M. Luzgin, V. O. Obratcov and S. M. Bogomolov, I. S. Safuanov, Yu. V. Chufarovskij and others) works of that were devoted to research of this problem. However, for today, in criminalistics and legal psychology unambiguous looks are absent in relation to the use of psychological knowledge in investigational activity. Therefore the aim of this article is consideration of separate theoretical problems of the use of modelling method during establishment of unknown criminal person in investigational activity.

By the author of the article of analysis different determinations of «psychological profile of unknown criminal person» were subjected. They are set positive lines and separate positions that in opinion of author are not expedient and important are subjected to criticism. That is why, the author points in conclusions the argued positions in relation to the necessity of the use of psychological profile of unknown criminal person during investigation of criminal realizations in activity of investigator.

Keywords: psychological profile; psychological portrait; unknown criminal person; psychological properties of person; conductive properties of person; ideal model.

Надійшла до редколегії 22.02.2017 р.